

NEMES NAGY ÁGNES

Kósza varjak

Szegedi Katalin rajzaival

MÓRA

NEMES NAGY ÁGNES

Kósza varjak

Szegedi Katalin rajzaival

Móra Könyvkiadó

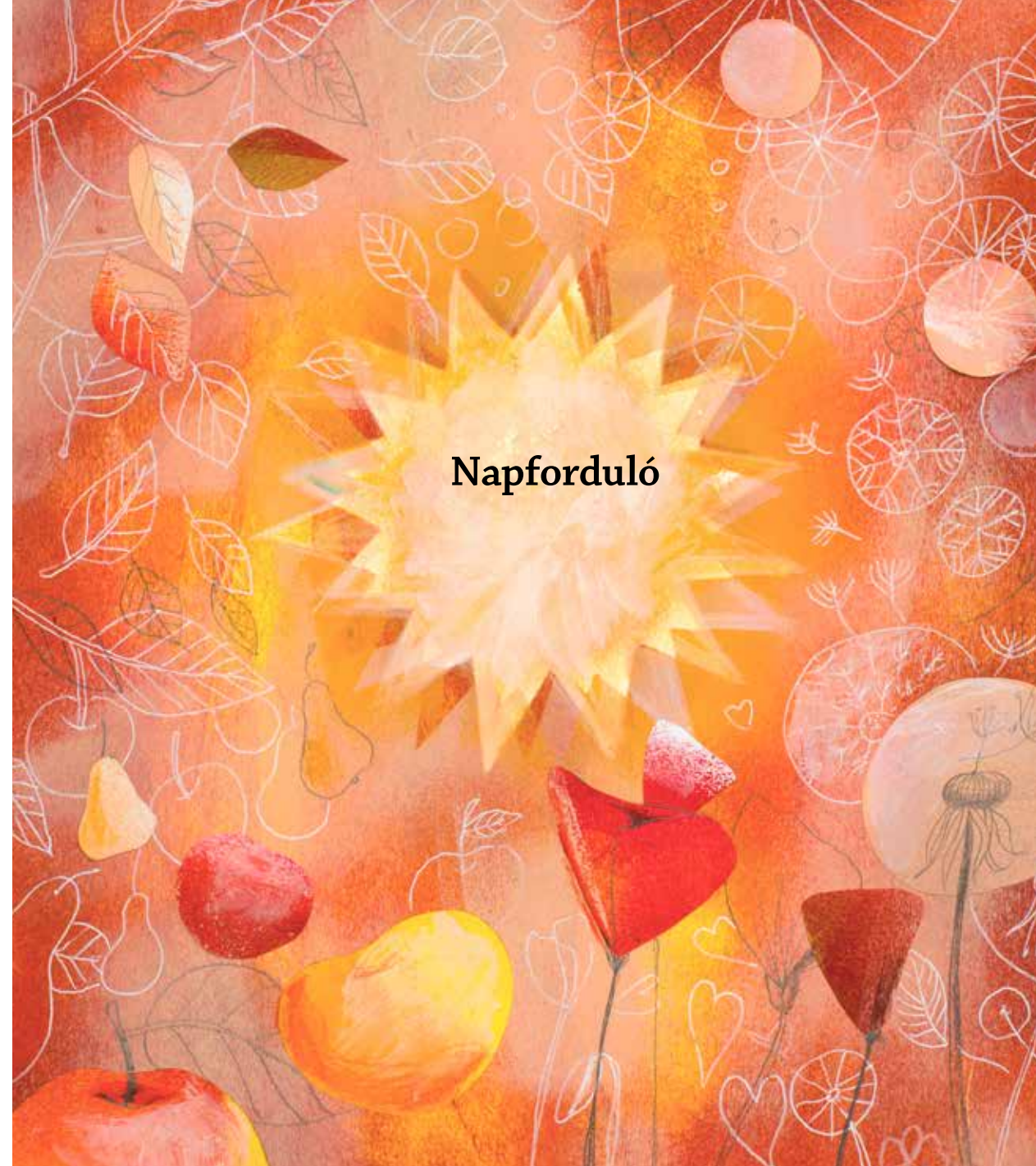
A könyv megjelenését támogatta a

A kiadó könyveit kedvezménytel
megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének
vagy bármely részének a kiadó írásos engedélye nélküli sokszorosítása,
másolása, egyéb engedélyköteles felhasználása – beleértve
a kiadvány digitalizálását és ily módon történő többszörözését,
nyilvánossághoz közvetítését – szigorúan tilos!

© Nemes Nagy Ágnes jogutóda, 2019
Illusztráció © Szegedi Katalin, 2019
© Móra Könyvkiadó, 2019

Tavaszi ének

Isten, köszönöm ezt a szép napot,
Az enyhe friss földillatot.

Köszönöm ezt a csudás fényözönt,
Mely ragyogóan rám köszönt,

S bearanyozza magas, karcsu fák
Bimbót ígérő száz gallyát.

A mosolygó, szép tiszta kék eget,
Köszönöm, hogy van kikelet,

Köszönöm, hogy még szépséges a föld,
S tavaszi köntöst, újat ölt,

Minden fűszálban Reád ismerek,
Köszönöm, hogy most élhetek.

Hangulat

Az égbolt frissen pirkadó,
A zöld fűillat írt adó,
Amint a rétről fellebeg,
S gyöngyszínűek a fellegek.
Oly jó, oly jó a hajnali,
A lenge szélre hajlani,
S csodálni, mely már halkán int,
Az első sárga kankalint;
A rét fölött kék lelke reng.
– A nap, a nap már feldereng,
És minden színnel, ó, felér,
Mert hófehér, jaj, hófehér!

Labdarózsa

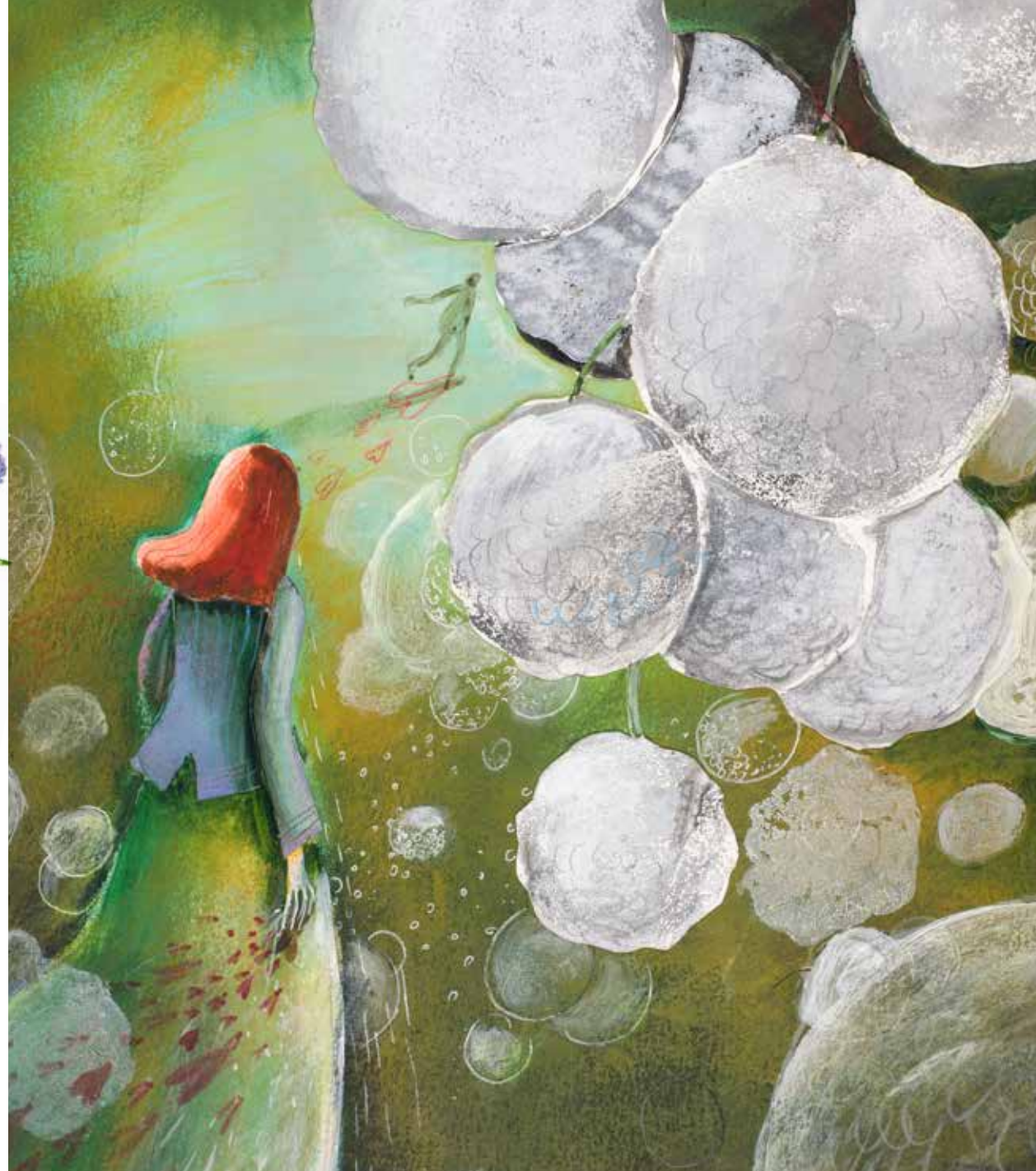
Labdarózsa orgona
Nem jössz vissza már soha
Labdarózsa dőlt az útra
Mintha mindjárt elgurulna
Gombolyagnyi hófehér
Macskatalpon elszaladna
Nem jössz vissza már soha
Labdarózsa orgona
Labda

Kakukkfű

A kakukkfűvet ismered?
Oly csepp, szelíd, gyengelila,
hogy észre sem veszi a réten
szinte senki emberfia.

De amikor leszáll az est,
mikor a mező szendereg,
s arra járnak az esti lepkék,
a fémesszürke szenderek,
nagy potrohukat, fejüket
befonja akkor, mint a fátyol,
a kakukkfű mézes szaga,
s lebukfenceznek illatától...

Nyári éj

Emelkedik a lassu tenger.
Az álom süllyed, olvadok.
Tárt ablakunk alatt a mélyben
a júniusi éj csobog.

Üvegzöld színű habja szélén,
mint fel-felbukkanó halak,
a csillagok kecses csapatban
csobbannak és villámlanak.

S a fák között – kövér korállók
árnyékot lengető bogán,
haján világító moszattal
átúszik lassan Szent Iván.

Napforduló

Egy óriási rózsza nő az égen
egy óriási sárgarózsafán,
de várjatok, még nem tud nőni nyíltan,
mint zúzmarás villamos ablakán,
csak átdereng a villany.

Mintha üvegház volna fönn az égen,
még zúzmarával minden ablakán,
de várjatok, majd szétveti a rózsza
tizenkét roppant szirmát virradóra,
áttüzesülve hull le minden óra,
és minden éjjel újra nő a fán.